

1) ΑΓΑΘΟΝΙΚΕΙΑ

Ἐκ τῶν ἐπισκοπῶν τῆς μ/λεως Φιλιππουπόλεως ὑπάρξασα ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ θ' μέχρι τέλους πιθανῶς τοῦ ιβ' ἢ καὶ ἀρχῶν τοῦ ιγ' αἰῶνος. Διεσώθη ἐνίστε ψιλωνύμως, ἰδίως κατὰ τὸ αἶῶνα 1).

*
*
*

Διονύσιος «δοσιώτατος ἐν ἱερομονάχοις» — ψηφισθεὶς κατὰ Δ/βριον 1804, αἰτήσῃ τοῦ μ. Φιλιππουπόλεως Κυρίλλου, βοηθὸς ἐπίσκοπος αὐτοῦ 2).

Ἀνώνυμος, πιτουλάριος ἐν Οὐγγροβλαχία, ἀναφερόμενος κατὰ Σ/βριον 1850 3).

Γρηγόριος, ἀναφερόμενος κατὰ Μάρτιον 1860 καὶ Φεβρουάριον 1863 4).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

2) ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΑΘΗΝΩΝ

Ἐκ τῶν ἐπισκοπῶν τῆς μ/λεως Ἀδριανουπόλεως φαίνεται τιμηθεῖσα πρὸς καιρὸν καὶ εἰς μ η τ ρ ό π ο λ ι τ η κατὰ τὸν ιδ' αἶῶνα, ἀλλ' ἵνα περιέλθῃ καὶ αὐτὴ εἰς τὴν προτέραν αὐτῆς ἐπισκοπικὴν ἀξίαν. Ἐν χρηρῇ διατελέσασα ἐχρημάτισε διὰ λόγους καιρικουῦς ἐπὶ τι διάστημα (Φεβρ. 1389) προσωρινῇ ἔδρᾳ τοῦ μ/του Ἀδριανουπόλεως. Σεραφεῖμ Β'. τῷ 1760 ἀποσπᾶσας αὐτὴν ἀπὸ τῆς κυριάρχου μ/λεως Ἀδρ/πόλεως προήγαγεν εἰς ἀρχιεπισκοπὴν, τὴν ὁποίαν Γρηγόριος Ε', κατ' ἐπάμνον ἀξίωσιν τοῦ ἡγεμόνος τῆς χώρας ἐκείνης Μουσταφᾶ πασᾶ, συνήνωσε τῇ μ/λει

«Θεολογία» Αθ.
τ. Η'. 1937

1) G. P a r t h e y, Hieroclis Synekismus et Notitiae graecae episcopatum. Berolini. 1866. σ. 122, 218.— H. G e l z e r, ungedruckte u. ungenügend veröffentlichte texte der notitiae episcopatum. München. 1901, σ. 557.— Τοῦ αὐτοῦ G. Cyprii descriptio orbis Romani. Lipsiae, 1890, σ. 78.— Σύνταγμα ἰ. κανόνων Ράλλη καὶ Πουτλή τόμ. Ε'. 481.— Dictionnaire d'histoire et de geographie ecclesiast. 2ηδ. L e t o u r e y et A n é τόμ. Α'. σ. 921.

2) Κ ὁ δ. Πατρ. ἀρχ. Θ'. 212.— 3) Κ ὁ δ. ΚΗ'. 3, 4.— Κ. Δελικάνη Πατριαρχ. ἔγγραφα, τόμ. Γ'. Κηπολις, 1905, σ. 626.— 4) Κ ὁ δ. ΑΓ'. 87, 88, ΑΕ', 76, 77.

Σωζουπόλεως (Μάϊος 1808), ἀφ' ἧς ἀπέσπασεν αὐτὴν Ἱερεμίας Δ' (Φεβρ. 1813), τιμηθεῖσαν καὶ εἰς μητροπολιν (Μάϊος 1813). Ἐνωθεῖσα τὸ δεύτερον τῇ μηλει Σωζουπόλεως (Μάϊος 1830) ὑφίστατο ἔκτοτε ὑπὸ τὸ ὄνομα Σωξογαθοπολέως, περὶ ἧς ὅρα ἐν τῷ οἰκείῳ μέρει ¹⁾).

**Πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν γράμμα προβιβάζον
τὴν ἐπισκοπὴν Ἀγαθουπόλεως εἰς ἀρχιεπισκοπὴν²⁾**

† Σεραφεῖμ ἐλέφ θεοῦ κτλ.

Ἀπασῶν γε τῶν κατὰ μέρος ἐκκλησιῶν καὶ παροικιῶν τῶν εἰτ' ἀμέσως εἰτ' ἐμμέσως ὑποκειμένων τῷ καθ' ἡμᾶς Ἀγιοτάτῳ Ἀποστολικῷ καὶ Οἰκονομικῷ Θρόνῳ, ὡς ἔτι προσηγορεύεται λαμβάνεσθαι οὐ διαλείπει ἡ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγαλὴ Ἐκκλησία καὶ παρτοίς τὴν διαμονὴν αὐτῶν πραγματεῖσθαι, προστάτις αὐτῶν καὶ ἀσπίς καὶ μήτηρ καὶ τιμητὸς τῶν ἄλλων ἀπασῶν ὁμολογούμενη καθίσταται, περιθάλπουσα ταύτας νοσηρῶς τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι. Τὰς πενήτων καὶ ἐνδεών ὁδοὺς τε καὶ θεοφιλῶς σπουδευομένας ἐκτελεστικὰς καὶ ἀποστολικὰς αὐτοῖς οἰκείους ὁδοὺς τηρεῖν ἀείποτε διαφυλάττει, ὅσαι δὲ τοῦνάρτιον δυστηχῶς περιφέρονται ἀτεχνήμασι τοῖς ἐκείναις προσπαλαίονσαι, ταύτας θεραπεύειν κηδεμονικῶς πειρωμένη μεταβάλλει, εἰς τὸ εὐθετον καὶ μεθίστησι καὶ μετακοσμεῖ προσφόρως, εἰς ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπικειμένων αὐταῖς κακώσεων καὶ σωτηριώδη διεξαγωγὴν τοῦ ἐν αὐτοῖς χριστιανώμον πληρώματος· τάξιος γὰρ ἐπαρχιῶν καὶ παροικιῶν μεταβάλλεσθαι κατὰ καιροὺς ἐπ' ἐλλόγοις αἰτίας ἐξ ἐπισκοπῶν τε εἰς μητροπόλεις μετακοσμεῖσθαι καὶ τὰς ὑπο-

1) Parthey σ. 124, 220.— Gelzer ungr. 558, 634.— Τοῦ αὐτοῦ Cyprii, σ. 80.— Ρ. Π ο τ λ ῆ Ε'. 483.— Acta Patriarchatus Constantinopolitani ed. Fr. Miklosich et J. Müller Α'. 5, 433, Β'. 34, 129.— Χ ρ υ σ ἄ ν θ ο υ Ἱεροσολύμων συνταγμάτων. Ἐνετία 1778, σ. 72.— Ὁ θ ο δ ο ξ ί α περιόδ. ἡθικοθρ. ἐν Κ]πόλει, ἔτος Γ'. (1928) σ. 236.— Μ. Γ ε δ ε ὶ ν Πατρ. Πίνακες, Κ]πολις, 1890, σ. 448, 588, 651.— Ἀ ρ χ. Κ. Δ ε λ ι κ ἄ ν η Πατρ. ἔγγραφ. Γ'. Κ]πολις 1905, σ. 506.— Α. Κ. Ὑ ψ η λ ἄ ν τ ο υ Τά μετὰ τὴν ἄλωσιν, Κ]πολις, 1870, σ. 383.— Diction. ὡς ἀνθρ. Γ'. σ. 922.— Μ. Ε. Ἐγκυκλιον. Α'. 119.— Κ. Σ ἄ θ α, Μεσαιων. βιβλιοθήκη, τόμ. Γ'. Βενετία 1872, σ. 594.— M. Le Quien Oriens Christianus t. Γ'. σ. 1171.

2) Κ ὠ δ. Ε'. 172.

βεβηκνίας εἰς ἐπερτίρας προάγεσθαι ἐπὶ καλῶ καὶ συμφέροντι, οὐ ξένον οὐδ' ἀπεικός, ἀλλ' ἔστιν ἰδεῖν πολλὰς τοῦτο παθούσας· αὐτίκα γὰρ ἡ Μορεμβασία ἐπισκοπὴ τὸ πάλαι τῆς μητροπόλεως Κορίνθου τελοῦσα, εἰς μητρόπολιν καὶ ταῦτα πολλῶ ἐπερκειμένην προέχει, ὅσαι δὲ καὶ ἄλλαι τῶν ἐπαρχιῶν στάσις καὶ τάξιν μετεβάλλοντο, οὐχ ὅπως πρὸ τοῦ δουλικοῦ τοῦ γένους ζυγοῦ, ἀλλὰ καὶ μακρῷ χρόνῳ ἔσπερον, ἔργον ἔστιν ἀριθμεῖν, χρείας ἄρα κατεπειγούσης καὶ βλάβης ἐπικειμένης, ταῖς τῶν ποιμαινομένων ψυχαῖς μετακοσμεῖσθαι καὶ ἐξαλλοιοῦσθαι ἐπαρχιῶν καὶ παροικιῶν συνοδικούς περαινόντας συμφηφίσμασι καὶ γνωμοδοτήμασιν. Ἐπειδὴ τοιγαροῦν ἡ ἐπισκοπὴ Ἀγαθονπόλεως, ἡ τέως ὑποκειμένη τῇ μητροπόλει Ἀδριανουπόλεως, πρὸ μηνῶν ἤδη ὀκτὼ καὶ δέκα ἀπροστάτεντος μέινασα, ἔκτοτε ἐστερημένη διατελεῖ ἀρχιερατικῆς ἐπισκέψεως καὶ διοικήσεως παρὰ τοὺς θεῖους καὶ ἱεροὺς κανόνας, διακελευομένους ἐπαρχίαν μὴ διαμένειν ἀπροστάτεντον ἐπὶ πολὺν χρόνον, ὁ γὰρ μητροπολίτης καὶ κρυάρχης ταύτης οὐτ' ἀμέσως προχειρίζεσθαι ἐπίσκοπον ἐν αὐτῇ λόγον τὸν προσήκοντα ἐποιήσατο, οὔτε μὴν τῷ μετὰ καιρὸν χειροτονήσαντι διὰ κανονικῶν ψήφων ἀπελθεῖν ἐπέτρεψεν εἰς πνευματικὴν ἐπισκοπὴν καὶ διοίκησιν τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, ἀλλ' ἐν τοσούτῳ χρόνῳ ἀναισθητῶς κερήμενον παροῶν τὸ ἐν αὐτῇ χειρὸν ἡμῶν πλήρωμα, καὶ ἐπὶ τῷ αὐτῷ τῆς ἐπαρχίας προσόδους παρὰ κανόνος ἡμιόκεινος· ἔγθεν δ' αὖ τὸν ἐπίσκοπον ταύτης ἄξιον καὶ πιέζων ἐπὶ ἀπαιτήσει ἀδοξότερας δόξας· ἡ καὶ τῶν τῆς ἐπισκοπῆς εὐπορίαν καὶ δύναμιν, τῇ δὲ κακέισε περὶ τὸν πᾶσαν αὐτὸν ἐπ' αἰσχροκερδείας παρσεκενάσατο, τὸν δ' εὐσεβὴ ἐκείνον πρὸς ἐνστερήσει καὶ ὀφραγίᾳ διάγειν πνευματικοῦ προστάτου καὶ εἰς ἀπωλείας προκείσθαι κρημνόν, μὴ κεκτημένον τὸν ἀνασώζοντα καὶ ποδηγετοῦντα ὁσίως πρὸς τὰς τῆς σωτηρίας ὁδοὺς, καὶ ταῦτα τῶν ἱερῶν κανόνων ἐπιτιμίαις τὸν μητροπολίτην καθυποβαλλόντων, τὸν μῆτε γε ἐν διαστήματι ὀκτω καὶ δέκα μηνῶν, ἀλλὰ τριῶν μόνον ἀνεπίσκεπτον παροῶντα τὴν ἐπισκοπὴν· ὁ γὰρ καὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι ἁγίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου κανὼν ρητῶς οὕτως φησὶν: «ἐπειδὴ περ τινὲς τῶν μητροπολιτῶν ὡς περιηχῆθημεν ἀμελοῦσι τῶν ἐγχειριζομένων αὐτοῖς ποιμνίων καὶ ἀναβάλλονται τὰς χειροτονίας τῶν ἐπισκόπων, ἔδοξε τῇ ἁγίᾳ Συνόδῳ ἐντὸς τῶν τριῶν μηνῶν γίνεσθαι τὰς χειροτονίας τῶν ἐπισκόπων, εἰ μήποτε ἄρα ἀπαραίτητος ἀνάγκη παρσεκενάσῃ ἐπιταθῆναι τὸν τῆς ἀναβολῆς χρόνον, εἰ δὲ μὴ τοῦτο ποιήσῃ, ὑποκείσθαι αὐτὸν ἐκκλησιαστικῷ ἐπιτίμῳ, τὴν μέντοι πρόσδοτον τῆς χηρευούσης ἐκκλησίας σῶαν παρὰ τῷ οἰκονόμῳ τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας φυλάττεσθαι»· τοιαῦτα δὲ τοῦ κανόνος κελεύοντος οὐκ ἄν τις εὐλόγως εἴποι ὡς ἐνταῦθα τὸν χρόνον τῆς χειροτονίας τετήρηκε, τὸ γὰρ ἔργον τοῦ χειροτονηθέντος, τὴν πνευματικὴν δηλονότι τῶν εὐσεβῶν ἐπίσκειν, δι' ἣν καὶ ψῆφοι καὶ

χειροτονία τελούνται και επιτίμια τοῖς ὑπεριθεμένοις ἐπάγεται, οὗτος δι' αἰσχροκερδεῖαν ἐν τοσούτῳ διαστήματι χρόνον ἐκώλυνσε καὶ οὐ μᾶλλον τὸν ὠρισμένον χρόνον ἐτήρησεν ἢ ἐξαπλάσιον λόγῳ αὐτὸν ἐπέτεινεν ἀμελῶν τοῦ ποιμνίου ἐκείνου ἐν διαστήματι ὀκτω καὶ δεκα μηνῶν, ὡς εἴρηται ταῦτα γοῖν ὀρῶντες ἡμεῖς τε καὶ ἡ περὶ ἡμᾶς ἱερὰ τῶν συναδελφῶν ἀρχιερέων ὁμήγουρις καὶ χαλεπῶς φέροντες τὴν ψυχικὴν βλάβην τοῦ λογικοῦ ἐκείνου ποιμνίου ἐπεφωνησάμεθα τὸν ρηθέντα μητροπολίτην καὶ κρυάρχην τῆς ἐπισκοπῆς καὶ τρόποις ἐκκλησιαστικῆς οἰκονομίας χρησάμενοι, συγκαταβατικώτερον ἀπεφηνάμεθα συνοδικῶς διορισάμενοι τὴν ἀνάλογον τῇ ἐπισκοπῇ ἐκείνῃ ποσότητα, ἔμπης μὴ ἀρκεσθεῖς τοῖς διορισθεῖσι συνοδικῶς, ἀλλὰ πλείω ἐκείνων δεινῶς ἀπαιτῶν, αὐτῆς ἀργεῖν τὸν ἐπίσκοπον καὶ τοῦ οἰκείου ποιμνίου πόρῳ πον διατιᾶσθαι ἡνάγκασε καὶ μετὰ ταῦτα δὲ ἅπαξ καὶ δις καὶ πολλάκις διαμνηνθεῖς παρ' ἡμῶν συνοδικῶς, οὐ μόνον οὐχ ἐπήκουσε τῇ συνοδικῇ ἡμῶν διαμνηνθεί, ἀλλὰ καὶ μετὰ περιφρονησεως πολλῆς ἀποκρίνεσθαι ἐτόλμησε, ἀνταρτὴν λέγων πατριάρχην καὶ σύνοδον μηδὲ μέλλειν αὐτῷ συνοδικῶς ἀποκριθεῖν. Οὕτω τοίνυν ἀνωμάλως καὶ δυστηχῶς πρὸ τοσούτου πατρὸς ἐπαγγέλλων τὸν τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης πραγματίων διὰ τὴν αἰσχροκερδεῖαν ἀπεργασθῆναι καὶ ἀνεποταξίαν τοῦ μητροπολίτου καὶ τοῦ κατ' αὐτὴν λογικοῦ ποιμνίου ἀμελόμενον καὶ τὰ μέλη αὐτοῦ κατὰ ψυχὴν παρδυνέμενον ἐκείνης πλὴν προδότης, ζῶντι παρὶ τῆς ἀπειρίας καὶ διορθώσεως τῆς ἐκκλησίας (πατρὸς) καὶ ἐγνωμοδοτήθη συνοδικῇ ψήφῳ μετακαλεσθῆναι αὐτὴν τὴν ἀρχιεπισκοπικὴν ἀξίαν καὶ τάξιν, ἀποσταθεῖσαν μὲν τῆς μητροπόλεως (τοῦ ἀποστόλου), ἀμέσως δὲ ὑποταχθεῖσαν τῷ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτῳ ἀποστολικῷ πατριαρχικῷ καὶ οἰκουμενικῷ θρόνῳ, ὡς ἂν ἀπαλλαγῇ τῶν ἐπιχειρῶντων αὐτῇ δεινῶν καὶ διεξάγοιτο τοῦ λοιποῦ καλῶς καὶ θεοφιλῶς ἀπολαύονσα αἰετῆς ἀρχιερατικῆς καὶ πνευματικῆς ἐπισκέψεως καὶ χάριτος· καὶ γὰρ καὶ ἄλλαι πολλαὶ τῶν ἐπισκοπῶν ἐπ' ἐλλόγοις αἰτίαις κατὰ καιροὺς μετεσκαλύνθησαν καὶ εἰς ὑπερχειμένας τάξεις προδιδράσθησαν, καθάπερ ἐν προοίμῳ εἴρηται, τοσοῦτ' γε μὴν αὐτὴ δικαιωτέρα ἐκείνης τῆς τοιαύτης τεχνεῖν μετακοσμήσεως ὅσῳ καὶ εὐπρεπεστέρας τὰς αἰτίας προβαλλομένη καὶ τὴν μακρὰν αὐτῆς χρεῖαν ὁδορμένην, ἐκδυσωπεῖ μὴ παριδεῖν αὐτὴν ἡμελημένην καὶ τὴνάλως οὕτωσὶ φερομένην· τοῦτον χάριν γράφοντες τῇ δυνάμει καὶ ἐξουσίᾳ καὶ χάριτι τοῦ παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ καὶ παντοκροῦ Πνεύματος συνοδικῶς αποφαινόμεθα γνώμῃ κοινῇ καὶ συναinéσει τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ἐπεριμνηντῶν ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συνέλευτοργῶν ἵνα ἡ διαίτηθῃς ἐπαρχία Ἀγαθοπούλης, ἡ μέχρι τοῦδε ἐπισκοπὴ τελέσασα, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν ἐξῆς ἅπαντα χρόνον ἐπάρχῃ καὶ λέγηται καὶ παρὰ πάντων γινώσκῃται **ἀρχιεπισκοπὴ** τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτου ἀποστολικοῦ πατριαρχικοῦ καὶ οἰκουμενικοῦ θρόνον, ὑποκειμένη καὶ

ὑποτασσομένη τούτῳ ἀμέσως καὶ μηδεμίαν ἔχουσα τοῦ λοιποῦ συνάφειαν καὶ σχέσιν τῇ μητροπόλει Ἀδριανουπόλεως, ἀλλὰ δὴ καὶ οἱ κατὰ καιροῦς ἀρχιερατεύοντες ἐν αὐτῇ ὅ τε χειροτονηθεὶς κανονικῶς καὶ νομίμως κτῆρ Θεόδουλος καὶ οἱ μετ' αὐτὸν πάντες ἀρχιεπίσκοποι ὄντες τε καὶ ψηφισόμενοι, ἐλεύθεροι ἐπάρχωσι τὸ παράπαν τῆς πρὸς τὸν μητροπολίτην Ἀδριανουπόλεως ὑποταγῆς, ὥς ἀμέσως τῷ οἰκουμένικῳ θρόνῳ ὑποκείμενοι καὶ τὴν στάσιν καὶ τάξιν ἔχοντες ἐν τοῖς ἀρχιεπισκόποις δηλ. μετὰ τὸν Κόρον καὶ πρὸ τῶν ἄλλων καὶ μνημονεύειν ὀφείλοντες τοῦ κανονικοῦ πατριαρχικοῦ ὀνόματος. Τούτων γοῦν οὕτως ἐλλόγως καὶ νομίμως κοινῇ ἡμῶν γνώμῃ ἀποφανθέντων περὶ τῆς μετακομίσσεως τῆς ἐπαρχίας Ἀγαθονπόλεως ἐπὶ τῷ εἶναι καὶ μένειν αὐτὴν ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπικῇ ἀξίᾳ καὶ τάξει ἀμεταθέτως καὶ ἀπαρασαλεύτως εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα ὥς ἂν ἔχῃ διεξάγεσθαι ἐλευθέρως καὶ θεοφιλῶς διοικεῖσθαι ἀνωτέρα φαινόμενη εἰς τὸ ἐξῆς τῶν τοιούτων ἐπηρεϊδῶν καὶ κακώσεων, ὅς τις ἂν καὶ ὁποῖος τῶν ἀπάντων ὀφρὲ ποτὲ ἐπιχειρήσῃ ἀνατρέψαι τὰ καλῶς καὶ ἐλλόγως ἐνταῦθα κερωθέντα καὶ μετασαλεῦσαι τὴν ἐπαρχίαν ταύτην τῇ ἀρχιεπισκοπικῇ τάξεως ἢ προσφάσει δικαίον ἐπιδράξασθαι αὐτῆς, ὡς ἐπὶ τῆς πρὶν προτέρων χρηματισίας καὶ ὅλως ἀπ' ἀπεναντίας κινῆσαι τὴν κοινὴν ἡμῶν ἀποφάσει ταύτῃ ὁ τοιοῦτος εἴτε τοῦ ἱερατικοῦ καὶ ἀρχιερατικοῦ καταλόγου ὢν, εἴτε τῆς τῶν λαϊκῶν τάξεως ἀνωρισμένος, εἴη πρὸς τὴν ἀξίαν καὶ ἡμοιοῦσιν καὶ ὁμοιοῦσι καὶ ἀδυνατῶν μακαρίᾳ Γραμμᾷ τοῦ ἐνὶ τῇ φρονεῖ ἀγίου Θεοῦ ἡμῶν καὶ κατηραμένος καὶ ἀσυνήματος καὶ μετὰ θάνατον ἄντος καὶ ἔνοχος τῷ πρὸς τῆς γέννης καὶ πάσαις ταῖς πατριαρχαῖς καὶ συνοδικαῖς ἀρχαῖς ἐπεύθυνος. Ὅθεν καὶ εἰς ἔνδειξιν καὶ διηρηκτὴ ἀσφάλειαν τοῦ ἐλλόγου καὶ δικαίου γεγονότος προβιβασμοῦ τῆς ἐπαρχίας ταύτης Ἀγαθονπόλεως εἰς ἀρχιεπισκοπικὴν τάξιν ἀπελεύθῃ καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον Πατριαρχικὸν Συνοδικὸν Βεβαιωτήριον Γράμμα καταστρωθὲν κἂν τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας».

Ἐν ἔτει σωτηριῶν ανψ'.

*
**

ΣΗΜ.—Οἱ ὑπογράψαντες τὸ ὡς ἄνω Γράμμα ἀρχιερεῖς φαίνονται ἐξ ἄλλων γραμμάτων ὄντες οἱ ἐξῆς: Καίσαρειας Παῖσιος.—Ἡρακλείας Γεράσιμος.—Νικαίας Ἰερεμίας.—Δέρκων Σαμουήλ.—Προύσης Μελέτιος.—Σερρών Ἰωαννίκιος.—Μιτυλήνης Ἀνθίμος.—Μεσημβρίας Ἀνθίμος.—Δρύστρας Βαρθολομαῖος.—Σοφίας Ἰερεμίας.—Βάρνης Καλλίνικος.—Φαρσάλων Δωρόθεος.

**Πατριαρχικὸν γράμμα περὶ ἐνώσεως τῶν ἐπαρχιῶν
Σωζουπόλεως καὶ Ἀγαθουπόλεως εἰς μίαν ¹⁾**

Εὐσεβέστατε, Ἐκλαμπρότατε, Ὑψηλότατε Αἰθνήτα καὶ Ἡγεμὼν
πάσης Μολδοβλαχίας κύριε Σκαρλάτε Ἀλεξάνδρου Καλημάχη κλπ.

Πανέκλαμπρον αἰθεντικὴν αὐτῆς ἐπιστολὴν ἄσμενοι ἀρτίως ἐκομισά-
μεθα δι' ἧς εὐαγγελισθέντες τὴν ἐφετὴν ἡμῖν ἀγαθὴν αὐτῆς ἐγείαν ἐπερε-
χόμεν. Εἶδομεν δὲ καὶ ὅσα ἐν αὐτῇ δηλοποιεῖ ἡ εὐσεβεστάτη αὐτῆς
ἐνψηλότης περὶ τῆς ἐποθέσεως τῶν ἀποκατασταθέντων ἀρχιερέων τοῦ μὲν
ἀπὸ Ἀρχιάλου εἰς Φιλίππουπολιν, τοῦ δὲ ἀπὸ Ἀγαθονπόλεως εἰς Ἀρχιάλον
καὶ ἡπορήσαμεν μεγάλως ἐπὶ τοῖς περιγραφομένοις. Ὅθεν καὶ ἀνταπο-
κρινόμενοι πληροφοροῦμεν περιστατωμένως τὴν θεοφρούρητον αὐτῆς ἐν-
ψηλότητα ὅτι ἅμα ὁποῦ κατ' ἀρχὰς ἔγραψε πρὸς ἡμᾶς καὶ ἐδηλοποίησε
τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐνψηλοτάτου καὶ ἀειτάτου ἡγεμόνος Πασᾶ ἐγένετο
μας Μουσταφᾶ Πασᾶ περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ ἱερωτάτου Μητρο-
πολίτου Ἀρχιάλου εἰς Φιλίππουπολιν καὶ ὅτι ὅταν ὁποῦ ἡ Ἐκκλησία διὰ κα-
νονικῶν ψήφων καὶ συνοδικῆς ἐκτάσεως ἡλίσσασα κεχειροτόνηκεν ἀρχιερεῶς,
ἐκλίμαμεν τὸν ἀρχεῖον καὶ κατὰ τὸν δοκεῖον ἡμῶν ὑπόταται μετὰ προθυ-
μίας ἐδεξάμεθα τὸ ἐπιτάγμα καὶ κατὰ τὴν ἐπιταγὴν τῆς μεγαλοπρ. αὐ-
τοῦ ἐνψηλότητος ἐποιησάμεθα ὅσα ἡμεῖς Ὑψηλὴν Πρόστα καὶ ἐγένετο
ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου Ἰωάννου τοῦ ἐνψηλὸν μερεῖτι καὶ κατὰ τὴν περι-
γραφὴν τοῦ Θεοφρονο. αὐτῆς ὅπως ἐπαπεστείλαμεν αὐτῷ ὁμοίως καὶ
δουλικὸν ἡμῶν ἀρξονχάλι πρὸς τὴν μεγαλοπρ. αὐτοῦ ἐνψηλότητα δεό-
μενοι ὁποῦ νὰ γένηται ἐνταῦθα ἡ κανονικὴ αὐτοῦ μετὰθεσις κατὰ τὰ
ἔθιμα τῆς ἐκκλησίας καὶ κατὰ τὰ ἐλεηθέντα εἰς αὐτὴν ἀνέκαθεν βασιλικά
συνοροῦντα ἐλπίζοντες ὅτι καὶ ἡ ἔλευσις τοῦ ἀγίου Ἀρχιάλου ἐνταῦθα γε-
νήσεται καὶ ἡ αἰτίσις ἡμῶν εἰσακουσθήσεται, καθὼς καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν
ἅγιον Ἀρχιάλον ἐκκλησιαστικῶς ἐγράψαμεν. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐγένετο ἡμῖν
δευτέρᾳ ἐπιταγὴ ὅτι κατὰ βούλησιν τῆς περιφανεστάτης αὐτοῦ ἐνψηλότη-
τος νὰ ἀποκατασταθῇ ὁ ἅγιος Ἀγαθονπόλεως εἰς τὴν Ἀρχιάλον καὶ
ἐπειτα νὰ γένη τὸ ἐνψηλὸν μερεῖτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι καὶ αὐτοῦ εἰς τὴν
Ἀρχιάλον καὶ ἀμέσως ἐποιησάμεθα αὐθις καὶ αὐτὸ καὶ ἀπεστάλη προθυ-
μότατα. Ὅστερον δὲ ἐμνημόθημεν παρὰ τοῦ ἐνδοξοτάτου Πεχίτις ἐγένετο
ὅτι ἐστὶ βούλησις καὶ ἀπόφασις τῆς μεγαλ. αὐτοῦ ἐνψηλότητος διὰ νὰ ἔχη

1) Κώδ. ΙΑ'. 78.

ὁ ἄγιος Σωζοπόλεως ὁμοῦ καὶ τὴν Ἀγαθοῦπολιν καὶ ἐξαρχικῶ τῷ λόγῳ ἐδόθη καὶ πρὸς ἐκείνον ἡ Ἀγαθοῦπολις δι' ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν ἐπιστολῆς κατ' εὐχάριστον θέλῃσιν τοῦ διαμνηρύσατος ἡμῶν πολυχρονίου ἐφέντη. Ὡστε, εὐμενέστατε ἀδθέντα, τὰ παρὰ τῆς Ἐκκλησίας προθύμως ἐξετελέσθησαν καὶ εὐπειθῶς ἐποιησάμεθα κατὰ τὸ δουλικὸν ἡμῶν σαδακάτι, ἄπορον δὲ λίαν ἡμῶν ἔδοξε τὸ γὰ ἐπονοῶνται ἐναντία τῇ προθέσει ἡμῶν καὶ τοῖς ἔργοις ὡς πάντη ψευδῇ καὶ ἀνύπαρκτα, ἐπειδὴ ἡ Ἐκκλησία περιμένοσα τὴν ἔλευσιν τῶν ἁγίων ἀδελφῶν, ἵνα γένωνται καὶ κανονικαὶ μεταθέσεις, ὥς αὐτοῖς προεγράψαμεν, οὐδὲν ἀπεφίηματο, αὐτοὶ δὲ καὶ μὴ τοῦ τῆς παρουσίας οὐδὲ ἀπόκρισιν ἐξαπέστειλαν, ὥστε ἡ ἀναβολὴ τῆς κανονικῆς μεταθέσεως ἐξ αὐτῶν ἐγένετο καὶ οὐχὶ ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ οὐδὲ ψιλὸς λόγος ἐρρήθη συνοδικῶς οὐδὲ ἰδίως περὶ ἐπιστροφῆς αὐτῶν ἢ διακωλύσεως τῶν ἐνταῦθα ἐφόρων αὐτῶν τοῦ γράφειν πρὸς αὐτούς. Ταῦτα πάντα οὐχ' ὑγιῶς διανοήθησαν, διότι ἡ ἐκκλησία ἐγνώρισε καὶ γνωρίζει αὐτοὺς ἀδελφοὺς ἀρχιερεῖς καὶ μέλη τῆς ἐκκλησίας αὐτῆς, καὶ ἅμα διὸν ἐλάβομεν τὴν ἐκλαμπρ. ἀθθεντ. αὐτῆς ἐπιστολὴν, ἣν διορίζομεν ἀμέσως γνώμῃ κοινῇ καὶ συνοδικῇ ἐξαρχὸν τὴν ἐκκλησίαν μακεδονοπολίτην Τορνόβον κνρ. Μακάριον, ἵνα ποιῇ ὡς ἀπὸ ἑαυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας τὰς κανονικὰς ἐκπαιρέσεις μεταθέσεις μετα τὴν πληροφροσύνην θεοσεβεστάτου ἐπιτρόπου αὐτοῦ, ὅποιον ἀν γένῃ ὁρίσας τὸν ἐνψηλότερον βλαπτονάμεν Πασᾶ ἐφέντη μᾶς, ὀντροπόν καὶ τὰ στελλόμενα ἐκκλησιαστικὰ ἀποφασιστὰ πρὸς τὴν αὐτοῦ ἐκρότητα δηλοποιῶσι καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἀδελφοὺς ἀρχιερεῖς γράφομεν. Ἐκ τούτων τοίνυν πληροφορεῖται πραγματικῶς ἡ θεοσεβεστάτη αὐτῆς ἐνψηλότης ὅτι ἡμεῖς τε καὶ ἡ περὶ ἡμᾶς ἱερὰ ἀδελφότης οὐκ ἀντιτασσόμεθα οὐδὲ ὅλως ἀντιλέγομεν τῆς ἐπιταγῆς καὶ βουλῆς τῆς μεγαλοπρ. αὐτοῦ ἐνψηλότητός, ἀλλὰ καὶ ἥδη πληροφορηθέντες τὴν θέλησιν τῆς αὐτοῦ ἐνψηλότητος ἐγένετο τὸ ἐνψηλὸν περὰ τὴν ἰλχάκι καὶ ἡνώθη ἡ Σωζοῦπολις καὶ Ἀγαθοῦπολις εἰς μίαν ἐπαρχίαν, ἵνα ἀρχιερατεύῃ ἐπ' ἀμφοτέραις ὁ ἀδελφὸς Σωζοαγαθοῦπόλεως κνρ. Παΐσιος καὶ οὐδόλως ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἡ θεοσεβεστάτη αὐτῆς ἐνψηλότης πληροφορομένη τὰ τοιαῦτα, θέλει ἀναγγεῖλῃ τῷ ἐνψηλοτατῷ Πασᾶ ἐφ' ἣν μᾶς προσβεβαίουσα τὸ πρόθυμον ἡμῶν πρὸς τὰς ἐνψηλὰς αὐτοῦ προσταγὰς καὶ τὰ ὅπως ποτὲ ἐναντίως διανοηθέντα εἰσὶ κερὰι λόγοι, ἐπειδὴ ἡμεῖς ἐνα καὶ μόνον σκοπὸν ἔχομεν τὴν μετὰ προθυμίαν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐπιτεταγμένου ἡμῶν καὶ τῶν ἐνψηλῶν ἐπιταγμάτων πρὸς εὐχαρίστησιν καὶ ἄρεσιν τῶν εὐσεβῶν ὁμογενῶν ἡμῶν, πιστῶν ραγιαδῶν τῆς κραταιᾶς καὶ ἀηγιήτου βασιλείας, καὶ παραμυθίαν αὐτῶν τε καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἀρχιερατεόντων. Δι' ὃ καὶ ἀσιῶμεν τὸ θεοφροσύνῃον αὐτῆς ὕψος ὅπως κατὰ τὴν προσταγὴν, ἣν λάβη παρὰ τοῦ μεγαλοπρ. αὐτοῦ ὕψους, διορίσῃ ἀθθεντικῶς τὸν ρηθέντα πατριαρχικὸν ἡμῶν ἐξαρχὸν ἵνα ποιήσῃ τὰς

κανονικὰς αὐτῶν ψήφους καὶ μεταθέσεις, ὅπου ἂν γίνηται αὐτῶ ἡ ἐπιταγή διὰ τῆς φιλοχρίστου προστασίας τῆς μεγαλοπρ. αὐτῆς ἐνγληότητος, παρ' ἧς καὶ περιμένομεν τάχιον τὰς πληροφορίας τῶν αἰσίων ἐκτελεσθέντων, σὺν τῇ δηλώσει τῆς πολυποθῆτον ἡμῖν αὐτῆς ἐργείας, ἧς τὰ πανέκλαμπρα ἔτη εἶχαν ὅτι πλεῖστα καὶ πανενδαίμονα.

αὐω' Μαῖον κσ'.

Τῆς εὐσεβεστάτης αὐτῆς ἐνγληότητος

ἐν Χριστῷ διάπυρος εὐχ'της

(ὕπ.) † ὁ Κωνσταντινουπόλεως Γρηγόριος

Ἀντώνιος, ἀναφερόμενος κατὰ Μαῖον 1590 ¹⁾

Ἐρθ' ἡμῶς, » τὸ 1604 ²⁾.

Ἀνθιμος, » Μαῖον 1608 ³⁾.

Μητροφάνης, » Νῆβριον 1620—Φεβρ. καὶ Αὐγ. 1622
—Ἰουλ. καὶ Αὐγ. 1623—Μαῖον 1624 καὶ Ἰούλιον 1628 ⁴⁾.

Μητροφάνους, προβιβασθέντος εἰς τὸν θρόνον τῆς ἀγιωτάτης μηπόλεως Ἀγχιάλου ἐξελέγη (1628) ὁ ὁσιώτατος ἐν ἱερομονάχοις κὺρ Γρηγόριος ⁵⁾.

Γρηγόριου «παράτῃσιν οἰκειοθελῇ καὶ ἀβίαστον ποιησαμένου διὰ

1) W. Reg el analecta Byzantino-Russika. Petropoli 1891, σελ. 90.

2) Κ ὦ δ. Π. Ἀρχιεπ. Α' 21.— 3) Αὐτόθι σ. 26.— 4) Αὐτόθι σ. 106, 108, 126, 137, 158, 194.— Σ ἄ ρ δ ε ω ν Γ ε ρ μ α ν ο ὺ συμβολὴ εἰς τοὺς πατριαρχικούς καταλόγους Κηπόλεως ἀπὸ τῆς ἀλώσεως καὶ ἐξῆς, Κ. Π. 1905, σ. 103.— Ὁ ρ-θ ο δ ο ξ ί α Θ' σ. 438.— Κ. Δ ε λ ι κ ἄ ν η πατριαρχ. ἔγγραφα τόμ. Β' σ. 4, 6.— Ν έ α Σ ι ὡ ν ΚΗ' (1933) σ. 646.— Έ κ κ λ. Ἀ λ ῆ θ. Β' 668.— Σ ἄ θ α Μεσ. βιβλιοθ. Γ' σ. 566.— Ν ο μ. Σ υ ν α γ ω γ ῇ Δοσιθέου Ἱεροσολύμων σ. 204.

5) Τὸ «ὑπόμνημα» τῆς ἐκλογῆς τοῦ Γ ρ η γ ο ρ ί ο υ δὲν σώζεται. Ἀναφέρεται ὁμως οὗτος κατὰ Μαῖον 1630 καὶ Ἰούνιον 1639 (Κ ὦ δ. Π. Ἀρχ. Α' 262 Β' 67). Παρητήθη κατὰ Νῆβριον 1651 (Ν. Σ υ ν α γ. 236. Σ ἄ θ α Γ' 584.

τὸ γῆρας αὐτοῦ καὶ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἀντιπαλαίειν τὰ χρέη τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ» ἐξελέγη (21 Ἀβρ. 1651) ὁ «πανοσιώτατος ἐν ἱερομον. καὶ πνευματικοῖς κύρ **Φιλόθεος**, πρὸς ὃν καὶ τὴν παραίτησιν αὐτοῦ ἐποιήσατο»¹⁾.

Φιλοθέου «εἰς τὴν ἀγιωτάτην μὴν Τρεπεζοῦντος μετατεθέντος» ἐξελέγη (6 Ἰανουαρίου 1660) «ὁ ὁσιώτατος ἐν ἱερομον. κύρ **Μακάριος**», εἰδήσει καὶ τοῦ μ]του Ἀδριανουπόλεως Νεοφύτου²⁾.

Μακαρίου «εἰς τὸν θρόνον τῆς ἀγιωτάτης μ]λεως Δέρκων καὶ Νεχωρίου μετατεθέντος» ἐξελέγη (26 Σ]βρ. 1673) «ὁ ὁσιώτατος ἱερομόναχος κύρ **Δαυρέντιος**», γνώμη καὶ βουλῇ τοῦ μ. Ἀδριανουπόλεως Νεοφύτου³⁾.

Ρωμανός, ἀναφερόμενος κατ' Αὐγουστον 1699⁴⁾.

Ἀθανάσιος, » κατὰ Σ]βριον 1702⁵⁾.

Γαβριήλ «τὸ κοινὸν πεπληρωκότος χρόος⁶⁾», κἀντεῦθεν ὁ καθολικὸς κυριάρχης τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης πανιερώτ. μ]της Ἀδρ]πόλεως κύρ Διονύσιος, διατρίβων ἐνταῦθα ἐν Κ]πόλει, ἐξῆλθεν ἄδειαν ἀπὸ τοῦ παναγιωτάτου καὶ σεβασμιωτ. ἡμῶν ἀντιπρεσβυτέρου δεσπότη τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κ. κ. Σεραφεὶμ ἐκ τῆς καθολικῆς ἡγίας ἐν αὐτῇ πρόσωπον ἄξιον καὶ ἀρμόδιον. . . » ἐξελέγη (17 Ἰαν. 1759) «ὁ ὁσιώτ. ἐν ἱερομον. κύρ **Θεοδόουλος**, τῶν κατὰ τὸν παλαιὸν χρόνον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ ἀγιοτάτου Μεταρκίου⁷⁾».

Θεοδόουλου «τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντος καὶ εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς μεταστάντος» ἐξελέγη (Ἀπρίλ. 1760) «ὁ πανοσιώτ. ἐν ἱερομον. κύρ **Νεόφυτος**⁸⁾».

Νεοφύτου «τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντος καὶ εἰς τὰς οὐρανίους μονὰς μεταστάντος» ἐξελέγη (Ἰανουάριος 1784) «ὁ ὁσιώτ. ἐν ἱερομον. κύρ **Μακάριος**⁹⁾».

Μακαρίου «τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντος καὶ εἰς τὰς οὐρανίους μονὰς μεταστάντος» ἐξελέγη (Φεβρ. 1799) «ὁ πανοσιολογιώτ. ἐν ἱερομον. κύρ **Γαβριήλ**¹⁰⁾».

Γαβριήλ «προβιβασθέντος εἰς τὸν θρόνον τῆς ἀγιωτ. μ]λεως Ἀγχιάλου» (τῇ 8ῃ Ἰουνίου 1808)¹¹⁾, ἡ ἀρχ]πῃ Ἀγαθουπόλεως ἠνώθη τῇ μ]λε

1) Ν. Σ υ ν α γ. 237.— Σ ά θ α Γ'. 584.— 2) Ν. Σ υ ν. 242.— Σ ά θ α Γ'. 595.— 3) Κ ό δ. Α'. 482.— Ν. Σ υ ν. 270.— Σ ά θ α Γ'. 599.— Έ κ κ λ. Ἀλ. Β'. 698.— 4) Κ ό δ. Γ'. 38.— Έ λ λ η ν ι κ ά Γ'. 55.— Δ ε λ τ ι ο ν ἱστορ. καὶ ἐθνολ. ἐταιρ. τῆς Ἑλλάδος τόμ. Γ'. σ. 473.— 5) Έ λ λ η ν ι κ ά Γ'. 55.

6) Ἀγγωστον πότε ἐξελέγη καὶ τίνα διεδέχθη ὁ Γ α β ρ ι ή λ.— 7) Κ ό δ. Δ'. 237.— 8) Σ Γ'. 144.— 9) Ζ'. 172.— 10) Θ'. 134.— 11) Θ'. 252.

Σωζουπόλεως ποιμανθείσα ὑπὸ τοῦ μ/του **Σωξοαγαθουπόλεως Παΐσιου**, μέχρι Φεβρ. 1813.

«... Ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ ἡ ἀγιωτάτη ἀρχ[πῆ] Ἀγαθ[ι]λεως ὑπὸ ἰδίου ἀρχιερέως προστασίαν τιμηθεῖσα καὶ τοιοῦτον προνόμιον προσφυῶς λίαν πλουτήσασα, ἔφθασε πρὸ καιροῦ συνενωθῆναι τῇ γειτνιαζούσῃ ἐπαρχίᾳ **Σωζουπόλεως** καὶ ὑπὸ τὸν **ἐκεῖσε ἀρχιερέα ὑποταγῆναι** οὐ καλῶς οὐδὲ κατὰ λόγον νόμιμον, προνοίᾳ ἤδη ἐκκλη[σ]ῃ, εὐλόγῳ τε καὶ νομίμῳ συνοδικῇ διαγνώσει καὶ ἀποφάσει ἀπεσπάρσθη τῆς παραλόγου ἐκείνης ἐνώσεως καὶ τὴν προτέραν ἀπέλαβε τάξιν ἵνα ἐμιελῶς καὶ εὐαριστότως τὰ ἐκκλη[σ]ιακὰ διευνῇται πράγματα, ἐκάστον ἐν ᾧ ἐτάχθη ἀπ' ἀρχῆς χάρις διαμένοντος καὶ μὴ ἀτάκτως καὶ παραλόγως κεφαλὴ μία ἐν δυοὶ φαίνεται σώμασιν· οὗτω γοῦν τῆς ὀηθείσης ἀγιωτ. ἀρχ[πῆ]ς Ἀγαθουπόλεως τὴν προτέραν ἀνακτησαμένης ἐλευθερίαν καὶ τάξιν καὶ τὸν ἀξίως ἀναδεξόμενον τὸ ἐν αὐτῇ λογικὸν τοῦ Χριστοῦ ποιμνιον ἐπιζητοῦσα...», ἐξελέγη (Φεβρ. 1813) «ὁ ὁσιολογιώτ. διδασκαλὸς τῆς ἐν Φαναρίῳ ἐλληνικῆς τοῦ Γένους σχολῆς ἐν ἱερομον. κύρ **Διονυσίου**».

Διονυσίου «τὸ ζῆν ἐκμεταφραντὸς καὶ ἐκ τὰς οὐρανίους μονὰς μεταστάτῳ» ἐξελέγη **μητροπολίτης** (Νόμος 1817) «ὁ πανοσιολογ. πρωτοσύγκελ[ος] τῆς ἀγιωτ. μ[η]λεως Ἀρχιερέως ἐν ἱερομον. κύρ **Ἀνθίου**».
Ἀνθίου «ἡ δὲ κανονικὴν μ[η]τρὸν καὶ συνοδικὴν ἐκκλη[σ]ῃ μετὰ τὸ θέντος καὶ προβιβασθέντος εἰς τὸν θρόνον τῆς ἀγιωτ. μ[η]λεως Ἀρχιερέως» ἐξελέγη (Ἀπρίλ. 1821) «ὁ πανοσιολ. μετὰ ἀρχιδιάκονος τῆς ἀγίας τοῦ Χρ. μ. Ἐκκλησίας κύρ **Ἡσαΐας**».

Ἡσαΐου «παραιτήσιν οἰκειοθελῇ καὶ ἀβίαστον ἀπ' αὐτῆς ποιησαμένου» ἐξελέγη (Ἰούλιος 1828) «ὁ ὁσιώτατος ἐν ἱερομον. κύρ **Ἰωσήφ**». Τούτου δραπετεύσαντος ἀνετέθη ἡ ποιμαντορία τῆς ἐπαρχίας τῷ μ[η]τ[ρ]ῇ Σωζουπόλεως **Κωνσταντίῳ**, ὑπὸ τὸν τίτλον **Σωξοαγαθουπόλεως**⁴⁾.

3) ΑΓΧΙΑΛΟΣ

Ἀρχικῶς ὑποκειμένη τῇ μ[η]τ[ρ]ῇ Ἀδριανουπόλεως ἐμφανίζεται ἔπειτα, πιδανῶς ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ ε' αἰῶνος, μετὰ τὴν ὑποκειμένων τῷ Π[α]τρίῳ Κ[α]π[ο]λόλεως ἀρχιεπισκοπῶν, ἐκληπούσα ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ι' αἰῶνος, ἢ μᾶλλον ἐνωθεῖσα τῇ ἀρχ[πῇ] Μεσημβρίας. Μετὰ τὸν προβιβασμὸν τῆς τελευταίας ταύτης εἰς μητροπολιν (τέλος ιβ' αἰῶνος) ἐπανεῦρε καὶ ἡ

1) Θ'. 309. ΙΑ'. 78.—2) Θ'. 350.—3) Θ'. 410.—4) ΙΔ' 145, ΙΣΤ'. 313. 315.